KORRESPONDENT
HANDLOWY, PRZEMYSŁOWY I ROLNICZY

Korrespondent Handlowy Przemysłowy i Rolniczy, wychodzi dwa razy na tydzień przy Gazecie Warszawskiéj.

Dnia 28 Sierpnia — № 66 — Roku 1844

MAGISTRAT MIASTA WARSZAWY.

Zawiadamia dystyllatorów, składników wódek, oraz szczególowych szynkarzy trunków krajowych, chrześcian i starozakonnych w mieście Warszawie i przedmieściu Pradze zamieszkałych, że w wykonaniu Najwyższego Ukazu z dnia 5 (17), i Postanowienia Rady Administracyjnéj Królestwa z dnia 11 (23) Lipca o ukróceniu nadużycia w wyrobie wódek i nadmiernego używania tychże zapadłych, Kassa Dochodów Skarbowych przy Magistracie miasta Warszawy znajdująca się, otrzymała upoważnienie do rozpoczęcia poboru opłat za patenta do zarobków propinacyjnych na rok 1844 i 45 artykułem 5 powołanego Najwyższego Ukazu rocznie oznaczonych, jako to:

a) Od patentu na dystyllatora wódek . . . Rsr. 40
b) . . . . . . składnika tychże 40
c) . . . . . . szynkarza wódek 10
d) . . . . . . szynkarza samego piwa kopiejek . . 30

i poborem tychże opłat wyjąwszy dni świątecznych, każdodziennie od godziny 8 z rana do godziny 1éj z południa trudnić się będzie aż do końca Września r. b. jako terminie artykułem 111 Postanowienia Rady Administracyjnéj Królestwa prekluzyjnie oznaczonego; Magistrat przeto wzywa kontrybuentów powołanemi procederami trudniących się, iżby z wykupieniem wspomnionych patentów za przepisanemi opłatami, bezzwłocznie pospieszyli, albowiem po upływie rzeczonego terminu, żadne tego rodzaju opłaty przyjmowane i patenta żądającym je osobom udzielane nie będą, i każden z nieposiadających takowych, straci na zawsze prawo na zarobki propinacyjne, i temiż pod żadnym pozorem trudnić się nie będzie mógł.

Przy czém Magistrat uprzedza strony interessowane iż każden z starających się o pozyskanie patentu na jeden z powyższych procederów lub wszystkie razem, za postanowionemi opłatami wykupić się mających, jest w obowiązku wylegitymować się na rok pierwszy 1844 i 45 w myśl artykułów 100, 101 i 109 rzeczonego Postanowienia, świadectwem Kommissarza Policji Wykonawczéj właściwego cyrkułu, jako zostaje w prawném używaniu tego zarobkowania, na który patent uzyskać pragnie, że się nim trudni, że jest nienagannego postępowania, oraz, że nieznajduje się w żadnym przypadku pociągającym za sobą utratę prawa do żądanego patentu, to jest: że nie był karany za zbrodnie lub występki podług ogólnego prawa krajowego, ani też za inne wykroczenia powołaném Postanowieniem objęte, a w szczególności o patentach wyrażone.

Tudzież że na przyszłość od roku 1845 do 46 wydawane będą w mowie będące patenta w myśl art. 93 jedynie w terminie miesięcy Maja i Czerwca każdego roku wszakże za złożeniem patentów z roku upłynionego i świadectw kwalifikujących w treści wyżéj opisanych.

Gdy od dnia 19 Czerwca (1 Lipca) roku przyszłego 1845 utrzymywać należy oddzielnie składy wódek od dystyllarni i szynków, i dystyllarni od składów wódek i szynków, szynki zaś wódczane z piwnemi łączone być nie mogą, i osoby posiadające patent na jedne z tych zarobkowań patentu na drugie otrzymać nie mogą, wyjąwszy dystyllatorów którym dozwolone jest utrzymywać i skład wódek do ich sprzedaży, wszelako w oddzielném zabudowaniu i za oddzielnym patentem, zaś wedle art. 116 od tegoż dnia licząc w zabudowaniach gdzie się znajduje dystyllarnia, czyli fabryka wódek słodkich, szynk ani skład do sprzedaży trunków istnieć nie może.

Daléj wedle artykułu 117 nie mogą być wydawane patenta na jeden z powyższych procederów do domów w bliskości Kościołów położonych, mianowicie zaś aż do odległości 50 łokci od frontu kościoła i od dwóch jego ścian frontowi przyległych a podług art. 118 nie mogą być zaprowadzane szynki w domach prywatnych, w których są pomieszczone Szkoły, Więzienia, Szpitale i inne Zakłady Dobroczynne, do dopiero przeto rzeczonych przepisów, każden z kontrybuentów ściśle zastosować się jest obowiązany, a zarazem wcześniéj ograniczyć się na procederze jednym, przy jakim nadal utrzymać się i patent uzyskać pragnie; wszakże do terminu o którym mowa, jedna osoba dwoma lub trzema razem zarobkowaniami dotąd trudniąca się, dwa lub trzy patenta wykupić winna, do których wedle artykułu 106 nabywają także prawo i wdowy po upatentowanych tego rodzaju procederentach pozostałe, jednakże nie na dłuższy przeciąg czasu jak tylko do końca roku tego, na jaki zmarli ich mężowie patenta otrzymali.

Jakie zaś warunki i przepisy zachować winien każden dystyllator, składnik wódek i szczególowy szynkarz trunków krajowych, patentami na pomienione zarobkowania zaopatrzony, niemniéj jaka sięga w szczególności każdego z tych odpowiedzialność i kara za niezachowanie ściśle wskazanych przepisów i przekroczeń, o tych bliżéj poinformować się potrafi z zbioru tychże przepisów na każdym patencie wymienionych, który to patent z powyższych względów podług osnowy art. 104 w całości i czystości, troskliwie przez każdego kontrybuenta zachowywany i na każde żądanie władz lub wydelegowanych urzędnika lub officjalisty skarbowego i policyjnego okazywany być winien.

w Warszawie dnia 9 (21) Sierpnia 1844 roku.

Prezydent *Graybner*,

Naczelnik Kancellarji *G. Jakołkowski*.

INSTRUKCJA

Do spraw allewiacyjnych przez Kommissyą Rządową Przychodów i Skarbu wydana.

Oddział I.

Wymienienie kontrybuentów mających prawo do allewiacyi, oraz klęsk nadających tytuł do niéj.

Art. 1. Każdemu z posiadaczy dóbr ziemskich, który podług niżéj wyrażonych, przepisów udowodni, iż przez gradobicie wylew wody, lub też pożar, pozbawionym został całkowitego rocznego dochodu z dóbr, lub że takowy utracił w dwóch trzecich częściach, udzielaną będzie allewiacja w opłatach rządowych przywiązanych do téj posiadłości, która jednéj z powyższych klęsk uległa — Art. 2. Do allewiacji mają także prawo posiadacze miejskich grantowych własności, oraz włościanie dóbr wszelkiego rodzaju jeżeli usprawiedliwią, że wskutek doświadczonéj klęski gradobicia, wylewu lub pożaru, utracili roczny dochód lub dwie trzecie części takowego.— Art. 3. Również allewiacja przyznawana być ma w opłatach od zabudowań posiadaczom dóbr ziemskich, jak niemniéj włościanom i posiadaczom domów po miastach, gdy skutkiem zniszczenia przez pożar, lub wylew wody, domy ich stały się niemieszkalnemi.—Art. 4. Tam gdzie dziedzice własnym kosztem budynki włościańskie stawiać zwykli, zniszczenie przez pożar posad wiejskich, to jest: chałup stodół i obór we wsiach nie pojedyńczo, lecz ogółem uważanych ma być poczytanem za stratę dochodu respective folwarku do którego te posady ogółem wzięte, powinności rolne odrabiały i nadawać prawo posiadaczowi folwarku do allewiacji w stosunku i podług przepisów niniejszém objętych.

Oddział II.

Oznaczenie przeciągu czasu na który allewiacje mają być przyznawane.

Art. 5. Za straty powyższemi artykułami wymienione będzie przyznawana allewiacja w podatkach półrocznych, rocznych dwuletnich i czteroletnich, a to według przepisów następujących. —Art. 6. Allewiacja w półrocznych opłatach rządowych otrzymywać mają posiadacze dóbr, oraz włościanie wszelkiego rodzaju i posiadacze miejskich własności gruntowych, usprawiedliwiający, że skutkiem jednéj z klęsk w art. 1 wymienionych utracili dwie trzecie części rocznego gruntowego dochodu.—Art. 7. Allewiacja w opłatach rządowych rocznych przyznawaną być ma tym posiadaczom dóbr, tudzież włościanom i posiadaczom własności gruntowych miejskich, którzy ulegszy jednéj z pomienionych klęsk, utratę całkowitéj rocznéj intratu gruntowéj udowodnią.— Art. 8. Allewiacje w rocznych rządowych opłatach przywiązanych do zabudowań, udzielane mieć sobie mają tak posiadacze dóbr ziemskich jak włościanie ich, jeżeli usprawiedliwią zniszczenie zupełne budynków mieszkalnych —Art. 9. Właściciele domów miejskich uległych klęsce pożaru udowadniający, iż skutkiem pożaru domy ich stały się niemieszkalnemi, mają uzyskać zupełną przez lat dwa allewiacja w opłatach rządowych przywiązanych do spalonego domu. Nadto każdy z pomienionych właścicieli który dom pogorzały zreperuje, lub nowy z gruntu na pogorzelisku wystawi, ma być wolnym od tych samych opłat przez dwa pierwsze, po wybudowaniu lata. Ten jednak, kto w pierwszych dwóch po spaleniu latach, nie zacznie reparacji, lub postawienia domu, lub kamienicy, do allewiacji utraci prawo.— Art. 10. Co do posiadaczy dóbr oraz włościan i posiadaczy gruntowych miejskich własności, stanowi się jako wyjątek z pod powyższych przepisów, iż gdyby nadzwyczajny wylew wody zrządził taką szkodę ziemi obsiewnéj, iżby ta w dalszym roku do obsiewu niezdatną się stała, na powtórne w téj mierze śledztwo, po przekonaniu się o rzeczywistości, może być dana posiadaczom téj ziemi allewiacja i na rok drugi.

Oddział III.

Wyszczególnienie podatków, za każdą klęskę allewiować się powinnych.

Allewiacja zapewniona w artykułach poprzednich przyznawaną być ma w ogólności: a) Posiadaczom dóbr tudzież włościanom i posiadaczom miejskich gruntowych własności, we wszelkich podatkach pobieranych do Skarbu Królestwa, a przywiązanych respective do téj posiadłości, którą dotknie jedna z klęsk w art. 1 wymienionych; b) Posiadaczom domów i kamienic po miastach podobnież w podatkach skarbowych, składkach kwaterunkowych miejskich i wszelkich rządowych ciężarach, jakie do spalonego domu regulują się.— Art. 12. W szczególności winny być allewiowanemi: 1) Dla dworów, z powodu szkody w dochodach gruntowych przez klęskę zrządzonéj, *podatek ofiary i kontyngens liwerunkowy*, w razie zaś, gdyby i budynki dworskie mieszkalne przez klęskę uszkodzone zostały, obok wymienionych dopiero podatków, ulega także allewiacji *podymne* z dymów dworskich opłacane; 2) Dla włościan gdy użytek z gruntów jedyny dla włościan stanowi dochód, w razie więc zniszczenia im przez klęskę krescencji gruntowéj, allewiować należy nietylko *Kontyngens liwerunkowy*, lecz i podymne; w razie zaś gdyby przez klęskę domy tylko mieszkalne włościańskie uległy zniszczeniu, wtedy samo tylko *Podymne* z tych domów do allewiacji kwalifikuje się; 3) Dla posiadaczy domów i gruntów po miastach, a mianowicie: a) dla tych którzy niepłacą podatku ofiary, allewiować należy tak jak włościanom Kontyngens liwerunkowy i Podymne; b) dla tych zaś którzy ofiarę opłacają, sam Kontyngens liwerunkowy i ofiarę, z powodu zaś zniszczenia domów mieszkalnych miejskich, tak pierwszym jak drugim podatek *Podymne*.— Art. 13. Gdzie jest pobierany podatek Subsidii charitativi, uważanym być ma za podatek gruntowy, i tak jak inne ciężary gruntowe allewiowany tym kontrybuentom, którzy do tego dobrodziejstwa prawo udowodnią.— Art. 14. Również allewiowana być może tak dworom i włościanom, jak posiadaczom domów miejskich opłata szarwarkowa dawna, lecz tylko w tych przypadkach, w których wedle przepisów wyżéj domieszczonych podymne do allewiacji należy.

Oddział IV.

Sposób usprawiedliwienia prawa do allewiacji.

Art. 15. Każdy dotknięty klęską wymienioną w poprzedzających artykułach, gdy uzna iż podług ich brzmienia mieć może tytuł do allewiacji, ma pod utratą prawa do niéj natychmiast a najdaléj w ciągu dni 14 udać się co do wsiów i miast po Guberniach do Naczelnika miejscowego Powiatu, a co do miasta Warszawy, do Magistratu, z prośbą o sprawdzenie istoty zdarzonéj klęski, tudzież przedsięwzięcie śledztwa wykazać mającego rodzaj i wysokość pomienionéj straty.– Art. 16. Naczelnik Powiatu i Magistrat miasta Warszawy, winni są za otrzymaniem powyższéj prośby, pod odpowiedzialnością za straty, jakieby z opóźnienia poszkodowani ponieść mogli, przedsięwziąść bez odwłocznie przy wyznaczeniu na grunt delegowanego, potrzebne śledztwo celem sprawdzenia wydarzonéj klęski, oraz dojścia wysokości szkody.— Art. 17. Śledztwa te uskuteczniać się mające co do miast przez miejscowe władze, a co do wsiów przez powiatowych urzędników, lub też przez Wójtów Gmin ościennych, zostających w obowiązku stwierdzać rzetelność dzieła swego podpisami; nosić winny pod każdym względem cechę prawdziwéj ścisłości, niewątpliwego sądowego dowodu, inaczéj w ostatecznem rozstrzygnieniu sporów, żaden wzgląd nie będzie na nie miany.— Art. 18. Na przypadek zgłoszenia się po allewiacją w podatkach przez którego z posiadaczy dóbr, oraz włościan lub posiadaczy miejskich gruntowych własności, delegowany do odbycia w téj mierze śledztwa, oprócz sprawdzenia przez obejrzenie naoczne oraz protokólarnego wybadania poszkodowanych, tak co do istoty nastąpionéj klęski, jak niemniéj co do czasu wydarzenia tudzież rozciągłości téjże, winien będzie wykryć ze wszel-

ka ścisłością: a) ilość czystéj intraty z dóbr lub włości uszkodzonych, jaka mogła była być osiągniętą, gdyby nie było klęski; b) ilość dochodu czystego pozostałego po kl sce, lub wysokość summy do zaspokojenia potrzeb gruntowych brakującéj. — Art. 19. Tym celem każdy z poszkodowanych jest w obowiązku rzetelnie przy śledztwie wykazać: a) ilość wysiewu uskutecznionego na rok wydarzonéj klęski we wszystkich gatunkach zboża; b) ilość plonu jaki był spodziewany podług zaświadczenia z sześciu lat w przecięciu; c) ilość dochodu z młynów, czynszów, propinacji, i t. p. innych źródeł, prócz krescencji; d) ilość i rodzaj wydatków gospodarczych koniecznych i wyłącznie do gruntu przywiązanych, które szczegółowo wymienione usprawiedliwione być mają; e) ilość czystéj intraty z wszelkich źródeł spodziewanéj na rok wydarzonéj klęski, wreszcie; f ilość czystéj intraty pozostałéj po klęsce, lub: g) wysokość braku do opędzenia wydatków gruntowych. Delegowany zaś po odebraniu od poszkodowanego protokólarnych kategorycznych w téj mierze wyjaśnień, tudzież po uzyskaniu przez pośrednictwo jego, świadectwa właściwéj władzy, co do średniéj ceny produnktów z roku klęski w mieście najbliższém uszkodzonéj realności, ułożyć ma na ich zasadzie, dla krótszego przedstawienia rzeczy według jednego z wzorów przy niniejszém będących, szczegółowe wyciągi intrat z dóbr i osad włościańskich klęsce uległych, tak spodziewanéj na rok klęski, jakoteż mimo klęski osiągniętéj i te po podpisaniu ich przez żądających allewiacji do akt śledczych załączy.— Art. 20. Śledztwa takie i wyciągi winny być jednocześnie na gruncie dopełniane. Jeżelijednak allewiacja żądaną jest z powodu uszkodzenia przez gradobicie lub zalew krescencji gruntowéj na pniu, w tym przypadku aby oznaczyły się tą pewnością, jaka do niewątpliwego dowodu sądowego jest potrzebna, składać się one mają z dwóch odrębnych działań: 1) Przedwstępnego, zaraz po klęsce, co do okoliczności wskazanych poprzednim artykułem pod literą *a* do *e*. 2) Ostatecznego, co do okoliczności ad f, po uskutecznionych zbiorach odbyć się mającego, gdyż poszkodowany wtedy dopiero znając stan zbiorów z roku klęski wykazać może z należną pewnością pozostałość, jaką w zbożu na intratę osiągnął.—Art. 21. W obu atoli wypadkach, przy dopełnieniu tego rodzaju śledztw, nie jest wolno dla ocenienia prawdziwéj w jednym roku straty dochodów jakiej włości, mieszać do niéj strat z innego roku, lub z innéj włości wynikłych, ani też rachować ubytku dochodów podług ułożonego anszlagu spodziewanych, czyli liczyć na szkodę to co proszący o allewiacją, podług nadzwykłego rachunku swego spodziewał się osiągnąć; lecz przeciwnie należy w rachubie ściśle odosobnić rok i włość które podane zostały do allewiacji i przyjmować do obrachowania strat te tylko przedmioty, rocznego dochodu, które rzeczywiście w owym roku wedle zasad ekonomicznych lub gruntowych rejestrów miały mieć miejsce.—Art. 22. Nadto w obu także wypadkach przy dochodzeniu straty w gruntowych dochodach, niepowinny wchodzić między udowodnienia szkód i niedają żadnego prawa do allewiacji straty majątkowe, oraz wszystkie inne nienależące do rachunku dochodu właściwego z dóbr do allewiacji podanych. Art. 23. Tak wyprowadzone co do każdego rodzaju klęski śledztwa, delegowany po załączeniu do nich świadectwa właściwéj kassy powiatowéj, stwierdzonego przez Naczelnika Powiatu, co do wysokości podatków przypadających z realności klęsce uległéj, które to świadectwo strona allewiacji żądająca, dostarczyć mu winna, jakoteż po sporządzeniu z pomocą miejscowéj władzy potrzebnéj repartycji tychże podatków, jeżeli allewiacja żądana jest przez włościan lub mieszczan, w obowiązku będzie obok uwiadomienia o tém stron odesłać akta śledcze do właściwego Sądu Pokoju, celem odebrania od poszkodowanych przysięgi na rzetelność złożonych zeznań — Art 24. We wszystkich sprawach allewiacyjnych zaprzysięganie rzetelności składanych zeznań dopełniać się winno na rotę następną:

A. Co do Dworów i Probostw.

Ja N. N. przysięgam Panu Bogu w Trójcy Swiętéj Jedynemu, jako dwór dóbr N. uszkodzony klęską N. w dniu N. roku N wydarzoną, uskuteczniłna rok klęski 18........ w następujących wysiewach:

pszenicy korcy N.,
żyta korcy N.,

(wyszczególnić wszystkie gatunki wysianego zboża) jako z tego wysiewu według doświadczenia w przecięciu sześcioletniego spodziewany był plon na tenże rok 18....

pszenicy korcy N.,
żyta korcy N

(wyszczególnić plon spodziewany przy każdym gatunku zboża) niemniéj jako z innych źródeł intrat spodziewałem się osiągnąć następujący czysty dochód, to jest:

z łąk siana centnarów N.
z danin rsr. N.
z propinacji . . N.
z czynszów . . N.
z młynów . . . N.

(w tém miejscu wyszczególnić wszelkie źródła i ilość dochodu przez poszkodowanego podane) tudzież jako wydatki gospodarcze wyłącznie do gruntu dóbr poszkodowanych przywiązane, na rok klęski 18... . uskutecznione, są rzeczywiście takie, jak tu niżéj wyszczególniam, to jest:

A. Na odsiew.

Pszenicy korcy N.		Czyli wartości pieniężnéj ogółem rsr.
Żyta . . . . N.		
Jęczmienia . . N.		
Owsa . . . . N.		
(i tak następnie wyszczególnić w tém miejscu wszystkie gatunki odsiewanego zboża.)		

B. Na ordynarją.
(wyszczególnić w zbożu i pieniądzach jak wyżéj)
C Na opłatę czeladzi rsr. N.
D. Na dziesięcinę . . N.

(w tém miejscu wyszczególnić z przedmiotu i ilości wszystkie wydatki gruntowe przez poszkodowanego podane.)

Jako podług powyższych podań spodziewana przed klęską intrata czysta na rok 18...... mogła była przynieść rsr. N. N. wyraźnie (literami); przysięgam daléj, że skutkiem klęski powyżéj rzeczonéj na dochód brutto, licząc do ogółu jego wszystko, co na potrzeby własne, gruntowe, sprzedaż i odsiew po chwilę dopełnionego śledztwa użyłem, nie więcéj pozostało mi jak:

A. ze zboża i siana
pszenicy korcy N.
żyta . . . . . N.

(wyszczególnić wszystkie gatunki zboża, oraz ilość siana przez właściciela podaną.)

B. z innych źródeł.

(wymienić po szczególe wedle podań poszkodowanego wysokość intraty mimo klęski osiągniętéj.) Łącznie ze wszystkich przedmiotów stanowiących intratę uszkodzonych dóbr rsr. N wyraźnie (literami) tudzież, że w roku klęski N. wydatki gospodarcze wyłącznie do gruntu dóbr poszkodowanych przywiązane uskuteczniłem, rzeczywiście nie w mniejszéj ilości jak:

a) Na odsiew

(wyszczególnić tak jak przy intracie spodziewanéj rodzajami wszystkie wydatki uskutecznione podług podań właściciela w roku klęski)

A ztąd że po ich odtrąceniu oe dochodu brutto na intratę czystą z. r. klęski 18...... nie więcéj osiągnąłem jak rsr. N. wyraźnie (literami) albo—a z tąd, że po ich odtrąceniu od dochodu brutto, nie osiągnąłem nic zgoła z roku klęski na intratę czystą;

a tak utraciłem z dóbr poszkodowanych dwie trzecie części rocznego dochodu—albo
a tak utraciłem z dóbr poszkodowanych caloroczny dochód.
Tak mi Panie Boże dopomóż etc.

B. Co do włościan i mieszkańców rolnych po miastach.

Ja N. N. (wyszczególnić Imie i Nazwisko każdego poszkodowanego) przysięgam Panu Bogu w Trójcy Swiętéj Jedynemu jako na gruntach przezemnie posiadanych, zostałem dotknięty klęską N. w dniu N. Mca N. roku N. wydarzona, wszelkie zaś zeznania jakie do protokółu śledczego z dnia N. Mca N. roku N. co do ilości uskutecznionego wysiewu, spodziewanego plonu, wydatków gospodarskich, spodziewanéj przed klęską i pozostałéj po klęsce intraty czystéj poczyniłem, są rzetelne i zgodne z prawdą.—przysięgam oraz, jako skutkiem powyżéj rzeczonéj klęski, utraciłem w roku 18..... całkowity dochód—albo
dwie trzecie części rocznego dochodu.
Tak mi Panie Boże dopomóż etc.

Art. 25. Do wykonania przysięgi na utratę intraty gruntowéj, na rotę dopiero przepisaną pociągani być mają: a) Posiadacze dóbr klęską dotkniętych; b) Poszkodowani włościanie i mieszkańcy rolni po miastach.

(Dokończenie nastąpi)

Uwiadomienie Gospodarskie.

W dobrach ziemskich systematycznie urządzonych, ważną jest rzeczą dokładny *Rapport tygodniowy* działań gospodarskich mianowicie obroty *robocizny i zbiorów* zapasu *produktów*, oraz stanu *inwentarzów*, które stanowią kapitał czynny, umiejętnem i wyrachowanem użyciem dochód dziedzicowi lub dzierżawcy tworzący, a przeto nieustającéj i ścisłéj kontrolli wymagający. Od wielu lat pp. gospodarze wiejscy, ciągle dopytują się po Drukarniach, Księgarniach i składach materjałów pismiennych o druki na podobne Rapporty, lecz nigdzie takowych podług żądania gotowych dostać nie mogą. Niedostatek ten pochodzi z braku dobrego wzoru, tak ułożonego, ażeby ten był dogodnym dla każdéj miejscowości i zdatnym do użytku równie gospodarstw większych, jako też średnich i małych. W celu zaradzenia téj potrzebie Szan. Obywateli, ułożyłem nowy Raport praktyczny, podług najlepszych wzorów rachmistrzowskich sporządzony, trzymając się głównie téj zasady, ażeby w małéj objętości dać wiele, krótką treścią objąć wszystkie przedmioty ważniejsze, i te jasno na rzut oka tak ułożyć, ażeby najprzód oficjalista niewprawny do pióra, najczęściéj zaś niemający czasu, nie potrzebował rubrykować i jak najmniéj miał pisać, a wszystko co jest przedmiotem rachunku pomieścić, potem Pan wszystkie szczegóły z ogółem porównane, jak potrzeba mógł znaleść. Wypracowanie to w rubrykach z linjami tabelarycznie ułożone, obejmuje na jednym arku zu formatu rejestrowego, w 1széj połowie jego Raport *Folwarczny*, w 2iéj zaś Raport *Magazynowy* czyli *Prowentowy*. Druki te, dla znacznych kosztów wydania, początkowo w małéj tylko liczbie odbite zostaną i nie inaczéj sprzedawane będą, jak po 104 arkuszy razem, to jest Raporta na dwie ręce i na rok cały dla jednego gospodarstwa, w cenie libra złp. 6. Jeżeli zamówienia liczniejsze, postawią wydawcę w możności wydrukowania większéj liczby egzemplarzy, co za jednym nakładem taniéj wypada, w ten czas cena druków stosownie zmniejszoną zostanie, dla ułatwienia powszechniejszego ich użycia. Życzący sobie zatem tańszego nabycia, zechcą swoje zamówienia ze złożeniem a konto zł. 12 wcześnie nadesłać adresując *franko* do Handlu materjałów pismiennych Szczycinskiego w Warszawie przy ulicy Wierzbowéj Nr. 473, gdyż tu jedynie pomienione druki sprzedawane będą. Tu także dokładne Rejestry i Tabele gospodarskie, oraz księgi kassowe mogą być zamówione, podług mojego lub danego wzoru.

B. Alexandrowicz.

Średnia Cena Żywności.

Na ostatnich targach warszawskich i pragskich płacono za korzec żyta rs 1 k. 90 (zł. 12 g. 20); pszenicy rs 3 k. 73 (zł. 24 g. 26); grochu polnego rs 2 k. 16 (zł. 14 g. 12): cukrowego rs — k. . (zł. — gr. —); fasoli rs.— k. — (zł. — gr. —); gryki rs.— k. — (zł. – gr. —); jęczmienia rs. 1 k. 67 (zł. 11 gr. 4); owsa rs. 1 k. 30 (złp. 8 gr. 20); mąki pszennéj przedniéj rs. 5 ko. 30 (zł. 35 g. 10); ordynaryjnéj 6 ćwierci rs. 6 kop. 8 (zł. 40 gr. 16); pytlowéj rs. 3 k. 43 (zł. 22 gr 26); razowéj rs. — k. —;) gryczanej rs. 2 k. 70 (zł. 18 gr. —); kaszy jaglanéj rs. 5 k. 75 (zł. 38 gr. 10); gryczanéj zwyczajnéj rs. 3 k. 90 (zł. 26 gr. —); drobnéj rs. 8 k. 10 (zł 54 gr. —); perłowéj r. —k. — (zł. — gr. –) jęcz. ordynar. rs. 3 ko. 8 (zł. 20 gr. 16); Słomy centnar 100 funt. kop. 39 (zł. 2 gr. 18); Siana kop. 97 (zł. 6 gro. 14); sążeń drew sosnowych rs. 7 k. 44 (zł. 49 gr. 18); wół dobry od rs. 36—47; średni od rs. 27—35; lichy od rsr. 14—26; ciele rs. 3 k. — (zł. 20 gr. —); baran rs. 1 k. 65 (zł. 11 gr.); wieprz dobry od rs 12—15; średni od rs. 9 do 11; lichy od rs 6—8; masła funt k. 15 (złp. 1); kartofli korzec r. 1 k. 20 (zł. 8 g. —); okowity garniec 10 próby kop .84 (złp. 5 gr. 18); szumówki 6 próby kop. 49 (zł. 3 gr. 6.)

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIÉJ.

Dnia 23 Sierpnia 1844 roku.		żądają R. s	żądają k	dają R. s	dają k.
1. WEXLE.					
Berlin 100 talarów . .	2 M .	92	25	—	—
Gdańsk 100 talarów . .	2 M. .	—	—	—	—
Hamburg 300 m k. . .	2 M. .	138	75	—	—
Londyn funt sterlin . .	3 M. .	—	—	—	—
Lipsk 100 talarów . .	2 M. .	—	—	—	—
Moskwa 10 rub. sr. . .	1 M. .	99	50	—	—
Petersburg ditto. . .	1 M. .	99	75	—	—
Paryż 300 franków . .	2 M. .	74	55	74	40
Wiedeń 150 złr . .	2 M. .	96	90	—	—
Wrocław 100 talar. . .	2 M. .	—	—	—	—
2. MONETY					
Rossyjskie Imperjały . . .		—	—	—	—
Holendr dukaty nowe . . .		—	—	—	—
ditto stare ważne . . .		—	—	—	—
Frydrychsdory Pruskie . . .		—	—	—	—
Rossyjskie assygnaty . . .		—	—	—	—
Austryjackie bilety bankowe za 150 złr.		—	—	—	—
3. PAPIERY.					
Obligi Skarbowe na 1000 złp. . .		—	—	—	—
„ „ „ 4½ za 100 r. s. .		—	—	—	—
Listy zastawne białe daw. bez kup. (*) .		—	—	—	—
„ „ nowe		14	82	—	—
Obligacje udziałowe na 300 złp. .		—	—	—	—
Obligacje cząstkowe na 500 złp. .		89	10	—	—
Cetifikaty Banku lit. A na 300 złp. .		—	—	—	—
Serje wylosow. lit B na 200 złp. .		—	—	—	—
Dowody Kom. Centr Likwidac. za 100 złp.		—	—	—	—

(*) Wartość kuponu kop. 10 1/6.